BOLŞEVİK

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!

HAZİRAN 1988 Fiatı; 2 DM, 6 FF, 15 ÖS, 200 TL

TKP/ML(B) ÖRGÜTSEL KONFERANSI BELGELERİ- II

POLİSTE MAHKEMEDE TUTUKEVİNDE DEVRİMCİ TUTUM

*

İLLEGAL ÇALIŞMA KURALLARI

Sayı 24

POLİSTE, TUTUKEVİNDE VE MAHKEMEDE DEVRİMCİ TAVIR

Partimizin kurulduğu andan itibaren poliste ve mahkemede tavır konusunda direktifleri açıktır. "Çalışmalarda dikkate alacağımız hususlar" başlıklı belgede bu konuda verilen direktifler şunlardır:

"63- Tutuklanınca ne yılgınlığa kapıl ne de polisi kışkırt.
64- Ser ver, sır verme.
65- İlke hiçbir şey söylememektir.
66- Durumu izah etmeye, kendini savunmaya kalkışma.
67- Polisin teferruatlı hikaye ve yalanlarla aldanacağını sanma, uydurduğun her hikaye yeni sorulara yol açar.
68- İtirafta bulunma, daima inkar et.
69- Okumadığın hiçbir şeyin altına imzanı atma.
70- Tehditler veya "biz herşeyi biliyoruz","bilmem kim itiraf etti" palavraları karşısında paniğe kapılma, biri öyle yapmış olsa bile inkara devam et.
71- İtirafta biri ile yüzleştirilirsen bile inkara devam et.
72- Mahkemede gerçeği ortaya koyma hevesine kapılma, burjuvazi ile proletarya arasında gerçek yoktur.
73- Siyasi savunma yap, mahkemeyi devrim davasını savunduğun bir kürsü haline getir, ihtilalci fikirlerinden hiçbir zaman taviz verme.
74- Mahkemeyi, zalimlerle sömürücülere hizmet

ettiği ve halk baskı altına alındığı için red et. "Heyetinize saygımız büyük ama, mahkemenin kuruluşu hukuka aykırı" kıvırtmasına girme."

Ne yazık ki, bir bütün olarak ele alındığında örgütümüzün polisteki deneyi bu komünist direktiflere uygun değildir.

Poliste —İbrahim Kaypakkaya, Süleyman Cihan vb. gibi istisnalar dışında— şimdiye kadarki deney, yoldaşların büyük çoğunluğunun şu veya bu ölçüde çözülmesidir.

Poliste çözülenler, daha sonra genellikle tutukevinde, ve mahkemede bu tavırlarını değiştirmektedirler.

Bu TKP/ML döneminde de, ondan ayrıldıktan sonraki dönemde de deneylerimizin genel sonucudur.

Bu genel sonuç, komünist bir sonuç değildir. Bu noktada geçmişten radikal bir kopuşun mutlaka gerçekleştirilmesi, teori ile pratik arasındaki uyumsuzluğun mutlaka ortadan kaldırılması gereklidir.

Geçmişte, TKP/ML I. MK döneminde de, teori/pratik arasındaki bu uyumsuzluk, belirli ölçülerde görülmüş, ama bu uyumsuzluk, doğru ilkenin uygulanması, uygulamayanlarla örgütsel ilişkinin kesilmesi, bu alanda tutarlı davranılması ile çözülecek yerde; ilkenin sulandırılması ve pratiğimize uygun teori yaratılması yönünde, oportünistçe çözülme yönünde adım atılmıştır.

Birinci Merkez Komitesi IV. Toplantısında doğru olarak kabul edilen "Hapse düşen yoldaşlarla ilgilenmeliyiz" başlıklı yazı, çözülenlere ayrımcı yaklaşmak adına, aslında çözülmeyi meşrulaştıran bir tavrın savunuculuğunu yapmaktadır. Bu tavır, içeri düşenlerin büyük çoğunluğunun çözüldüğü bizim durumu-

muza uygun, çözülenleri yeniden örgütlemeye uygun bir tavırdır ama, Komintern belgelerinin açıkça gösterdiği gibi, Marksist-Leninist ilkelere uygun, Marksist-Leninist bir tavır değildir. Komintern'in bu konudaki tavrı şudur:

O "Parti çalışmasına ve parti işçilerine ihanet et-
O mek, parti işçisinin affedilmez suçudur.Hangi a-
O raçlarla ve işkencelerle yoldaştan bu bilgi alın-
O maya çalışılırsa çalışılsın, hükümete bu konuda
O bilgi vermek utanmazca ihanet etmek demektir.
O HAİN OLMA! Kendini iyi şartlandır! Her etkiye
O ve işkenceye karşı durabilmen için, bırak bu ka-
O rarlılık varlığının en derinlerine kadar işlesin.
O Hiçbir tekdir sözü bir hain için yetmez." ("İlle-
O gal Çalışma" ve "Provokatörlere Karşı Mücadele"
O Üzerine, s.1, BP Yayınları Çeviri Dizisi No: II,
O Nisan 1986)

Kötü durumun aşılmasının yolu, yanlış pratiğimize uygun teori yaratmak değil; yanlış pratiğimizi aşmak, doğru teoriye uygun davranmaktır. Ve bu konuda hiçbir taviz vermemektir.

Açıktır ki, "çözülmenin dereceleri vardır, kısmi çözülme ihanet değildir" bilinci ve teorisi ile içeri düşen bir kadronun, çözülmesinde sorumlu ve suçlu yalnızca kendisi değil, aynı zamanda bu bilinci ona veren örgüttür de.

TKP/ML(B), I. Merkez Komitesi döneminde kabul edilen bu oportünist teoriden özeleştiri ile kopmalıdır.

İkinci olarak şu da bilince çıkartılmalıdır: Çözülenlerin Partiye bu kadar ağır zarar verebilmeleri, önemli ölçüde, Partimizin örgütsel laçkalığı, örgütsel yapısı vb. ile de bağıntılıdır. Açıktır ki, piramit tipi bir örgütlenmede; polisin her hücre sekreterinin bir üst hücrede yeraldığını bildiği bir örgütlenmede; bir kişinin, kendine gerekmeyen bir dizi bilgiye

sahip olduğu, birlikte örgütlü olduğu insanların hemen tümünü kendi gerçek kimlikleri ile tanıdığı, oturduğu yerleri bildiği, örgütlü olmadığı ama partili olduğunu bildiği birçok insanı ismi ile, işi ile tanıdığı bir yapıda, çözülme felaketli sonuçlara yol açacaktır. Herkesin yalnızca kendini ilgilendiren alanı, kendini ilgilendirdiği ölçüde bildiği bir yapı yaratma, bu yüzden çözülmelere karşı mücadelede partinin örgütsel alanda kavrayacağı ilk halkalardan biri olmak zorundadır. Çözülmelerde zararı en aza indirmenin yolu budur.

Partinin kendi hatalarını aşması yönünde atacağı bu adımlara paralel olarak her yoldaş, çözülme veya çözülmemede, belirleyici olanın kendisi olduğunun, ve çözülmenin —derecesinden bağımsız olarak—yoldaşlarına, Partiye, davaya ihanet olduğunun, ve partinin çözülme karşısında genel tavrının bu olduğunun, olacağının bilincinde olmalıdır.

Konferansımız, bütün Partili yoldaşlara poliste, tutukevinde ve mahkemede tavır konusunda şu direktifleri verir:

Polis, tutukevi ve mahkeme, sınıf mücadelesinin en sert sürdüğü alanlardandır. Bu alanlarda eldeki tüm imkanları kullanarak sınıf mücadelesinin sürdürülmesi her komünistin görevidir.

1. İlke: Hiçbir şart altında parti çalışmasına ve partili yoldaşlara, sana verilmiş bilgilere ihanet etmemek, bunları polise vermemektir.

2. Gözaltına alındığında; gözaltına alınma durumuna göre bir ifade tespit et. Bu ifade, Parti ve yoldaşların üzerine hiçbir bilgi içermemelidir.

Ve bu ifadede gerek poliste işkence altında, gerekse savcılıkta sonuna kadar diret.

İfadende en küçük bir değişiklik olmamalıdır.

Kim ne derse desin, hangi şahit ve belge gösterilirse gösterilsin, ilk söylediğin, son söylediğin de olmalıdır.

3. Gözaltına alınman KESİN ARANMA DURUMUNDA, VE GÖZALTINA ALINDIĞINDA SENİN KİM OLDUĞUN BELLİ BİR GÖZALTINA ALINMA İSE, üzerinde sahte kimlik varsa, sonuna dek o kimliği savun; yoksa ismin dışında hiçbir bilgi verme. İfade vermeyi reddettiğini açık seçik ilan et.

4. Polis senin kim olduğunu biliyorsa, seni delillerle ele geçirdi ise, partili olduğun açık-seçik belli ise; partili olduğunu değil ama Komünizmi açık seçik savunman, örgütsel işlerle ilgili her türlü ifadeyi reddetmen görevdir.

5. Sahte kimlik ile yakalandı isen, sonuna dek sahte kimliğini savun, gerçek kimliğini verme.

6. Gözaltına alınman sırasında polisin senin hakkında bilgisi yoksa, elinde delil yoksa; önceden tespit ettiğin ifade üzerinde direteceksin. Eğer po-

lisin elinden tutarlı bir ifade ile kurtulma imkanın varsa —ki bilgi yok sa, SENİN çözülmemen halinde bu mümkündür— ifadende diren, polise bilmediği hiçbir bilgi verme. İfaden dışında hiçbir şey bilmiyorsun. Neden gözaltına aldıklarını da bilmiyorsun.

7. Polise Parti ve yoldaşlar hakkında verilen her doğru bilgi; ve onaylanan her bilgi, objektif olarak Partiye ihanet, polise yardımdır. (Tek istisna: Önceden tespit edilmiş ifadedeki bilgidir.)

8. Okumadığın hiçbir şeyin altını imzalama.

9. Savcılık ifadesi ile polis ifadesi arasında fark yoktur, olmamalıdır.

10. Tutukevinde, faşist yaptırımlara karşı diren, devrimci tavır takın.

11. Mahkemede, SİYASİ TUTUKLU olduğu belgeli olanların yapacağı savunma, siyasi savunma olacaktır.

    Mahkeme reddedilecektir.

    Bütün polis, savcılık ifadesinde örgütlü olduğunu ısrarla reddeden, ve hakkında da hakim sınıfların elinde delil bulunmayanlar, mahkemede de savunmalarını daha önceki ifadeleri çerçevesinde yapacaktır.

Parti, tutukevindeki yoldaşlarla doğrudan temas imkanına kavuştuğunda, tavırlar, Partinin vereceği somut direktifler doğrultusunda olacaktır.

İLLEGAL PARTİ ÇALIŞMASI ÜZERİNE

Partimizin kuruluşunda kendine temel aldığı belgelerde çok açık olarak şu tespitler vardır:

> "... her dönemde ve her şart altında proletarya kanundışı bir temel (abç) atmak, ve diğer her türlü örgütlenme ve çalışmayı bunun üzerine bina etmek zorundadır." (İbrahim Kaypakkaya, Seçme Yazılar, s.277, Ocak Yayınları)
>
> "İllegal faaliyet esas, legal faaliyet talidir." (age, s.302)

*

Aynı dönemde, illegal çalışmanın kuralları, daha önce içinde yer alınan TİİKP'nin de kabul ettiği 74 maddelik "Çalışmalarda dikkate alacağımız hususlar" başlıklı bir belgede bağlayıcı olarak tespit edilmiştir. (bkz. Özel broşür, s.112/113)

Partimiz kurulduğunda, illegal çalışma konusunda teoride doğru, Marksist-Leninist bir teoriyi savunmakta idi: PDA revizyonizminin bu alandaki pratiğine doğru eleştiriler getiriliyordu ve pratikte, içinden çıkılmış olan PDA'nın bu alandaki revizyonist pratiğinden de kopma yönünde adımlar atılmıştı.

*

Partimiz kurulduktan çok kısa bir süre sonra bilindiği gibi çok ağır bir örgütsel darbe yemiş; en önemli yönetici kadrolarını —en başta da İbrahim Kaypakkaya yoldaşı— hakim sınıflara kaptırmış; belli bir dönem merkezi örgütsel yapısı dağılmıştır.

Bu ağır örgütsel yenilginin ağırlığında objektif koşullar yanında, Partimizin yaptığı hatalar da önemli rol oynamıştır. Bu hatalar içinde kuşkusuz örgütsel alandaki hatalar da vardır. Örgütsel alandaki hatalar içinde de illegal çalışma kurallarının kana ve cana işlememiş olması; bu alanda TİİKP'nin pratiğinden köklü bir kopuşun tam anlamıyla gerçekleştirilememiş olması da rol oynamıştır.

Bu bağıntıda çeşitli kadroların verdiği ifadeler çok açık bir şekilde mesela, bilinmesi gerekenden fazla bilindiğini vb. göstermektedir. Yakalanmalardatavır yer yer amatörcedir (mesela ...'nın yakalanması)

TKP/ML'in, TİİKP revizyonizminden örgütsel ayrılığı ile, örgütsel yenilgisi arasındaki zaman diliminin kısalığı; içinden çıkılan örgütün bu alandaki teori/pratik uyumsuzluğu ve derin legalizmi; kadroların daha geçmişten bir dizi gereksiz bilgi yükü ile TKP/ML'e geldiği; illegaliteye genel olarak devrimci çevreler içinde verilen değerin durumu; hakim sınıfların gücünün taktik olarak küçümsenmesi hastalığı; yanlış durum değerlendirmesi vb. gözönüne alındığında, bu kadar kısa bir süre içinde sözkonusu alanda köklü kopuşun tam anlamı ile gerçekleştirilmiş olmasını beklemek de zaten idealizm olurdu. Bu dönemde bu alandaki hataların genel değerlendirme içinde yeri ele alınırken, hataların ortaya çıktığı ortam da bu değerlendirme içine alınmak zorundadır.

*

Daha sonraki gelişme içinde de illegal çalışma bağıntısında, 1972'de daha kuruluşta ortaya konan bu temel görüşler bağlayıcı teorik temeli oluşturmuştur.

Sözkonusu belgeler hiçbir dönemde — şu ya da bu noktada da— eleştirilmemiştir.

Ancak, özellikle çalışmalarda bütün yoldaşların uygulamakla yükümlü kılındığı "dikkat edeceğimiz hu-

suslar", uygulamada birçok noktada çiğnendiğinde; en iyi halde "bir daha yapılmasın" uyarı ve dilekleri ile yetinilmiş, illegalite ihlallerinin üzerine ciddi bir şekilde yürünmemiştir.

Gerek yeniden toparlanılmaya çalışılan bölgesel dönemde, gerekse 1978 1. Konferans sonrası dönemde "işlerin yürümesi" adına çok önemli illegalite ihlalleri ve amatörlükler yapılmıştır. Bu alanda yapılan hatalar en başta yönetici kademeler içinde yer alan önder yoldaşlar tarafından yapılmıştır. Bizzat kendileri ağır illegalite ihlalleri yapanların, illegalite ihlalleri karşısında tutarlı bir mücadele yürütmeleri, doğru bir önderlik vermeleri de zaten mümkün değildir. Sonuç açısından, örgüt içinde illegalite ihlalleri karşısında hoşgörü, karşılıklı göz yumma anlamına gelen tavırlar belirleyici olmuştur.

Bütün bu dönem içinde, diyelim ki "namus" sorunları adına pek çok parti üyesi, sempatizanı hakkında yargılamalar, cezalandırmalar vb. yapılırken; — bizim bilgimiz dahilinde— ağır illegalite ihlali, örgütün illegal çalışma kurallarına uymama vb. nedenler ile bir tek kişinin bile yargılanmamış, ve cezalandırılma ihtiyacı duyulmamış olması ilginçtir, ve durumu bütün çıplaklığı ile ortaya koymaktadır.

Teoride "illegal çalışma esas"tır. Uyulması yükümlülüğü olan illegalite kuralları tespit edilmiştir. Ama pratikte bunların uygulanmaması karşısında yaptırımcı tavır yoktur.

Kuşkusuz 12 Eylül sonrasındaki örgütsel yenilginin ağırlığında, örgütsel alandaki laçkalık, illegalite kurallarının yıllardan beri süregelen alışılmış ağır ihlalleri de önemli bir rol oynamıştır.

Bizim bu soruna gereken önemi vermediğimizin açık bir örneği, 1978 özeleştirimizdir. Bu özeleştiride, geçmişteki çalışmalar çok yönlü değerlendirilmeye ça-

lışılmasına rağmen, illegalitenin uygulanmasındaki hatalar üzerinde, bunun yenilginin ağırlığında oynadığı rol üzerinde durulmamakta, sanki bu alanda bir sorun yokmuş tavrı takınılmaktadır.

Birinci Merkez Komitesi döneminde de bu noktada Parti içinde özel eğitim ihtiyacı vb. de duyulmamış; sorunun önemine uygun tavır takınılmamıştır.

*

1981'de TKP/ML(B) olarak, TKP/ML'den ayrıldığımızda da aynı tavır tarafımızdan sürdürülmüştür.

TKP/ML döneminde bizim de sorumlu ve ortak olduğumuz çok ağır illegalite ihlali hataları olmasına; bu alanda affedilmez bir laçkalık olmasına rağmen; TKP/ML'den kopuşumuzda bu hatalara, ve bunların da sonucu olan örgütsel laçkalığa karşı mücadele bir rol oynamamıştır. Böyle bir mücadele verilmemiş, bu alanda da geçmişin ağır hata ve sapmalarından kopmanın bolşevikleşme için kaçınılmaz bir zorunluluk olduğu kavranmamıştır.

Bolşevikleşme şiarı, örgütsel alana; özellikle illegalite-illegal çalışma alanına taşınmamış, bu alandaki hatalardan da arınma şiarına dönüşmemiştir. Bu alanda geçmiş adeta olduğu gibi devralınmış, sürdürülmüştür.

Bolşeviklerin İkinci Konferansında (1982), örgütsel alanda da görülen bazı sakatlıkları değiştirme girişimi; illegalite-illegal çalışma alanına, bu alandaki sorunlara taşınmamış; bu alanda esasta yine eski sürmüş, sürdürülmüştür.

Bu dönemde: Teoride temel yine 1972'deki temeldir. Uygulamada ise, aynı TKP/ML içinde olduğumuz dönemde olduğu gibi, ağır illegalite ihlalleri sürmekte, ve bunlara esasta göz yumulmaktadır.

Türkiye'de 1984'teki örgütsel yenilgimizin ağırlığında, illegal çalışmada eskinin sürdürülmesi belirleyici rol oynamıştır.

Yurtdışındaki durumumuz da, bu alanda eskinin sürdürülmesidir. Yurtdışının nispeten "demokratik" koşulları, bu alanda rehaveti büsbütün körüklemektedir.

*

Bu sorunun bolşevikleşme açısından önemi, tarafımızdan öncelikle 1984 yenilgisi sonrasında görülmeye başlanmıştır. Ama pratikte bu dönemde de değişen birşey yoktur.

III. Konferansımız bu alanda şu özel kararı almıştır:

O "İLLEGAL ÖRGÜTLENME, BOLŞEVİK PARTİNİN
O ÖRGÜTSEL ÇALIŞMASININ TEMEL BİÇİMİDİR!
O
O TKP/ML(B) III. Konferansı, Merkez Komitesinin
O III. Konferanstan sonra ilkesel illegalite ve gizO lilik kurallarının yerine getirilmesi bakımından
O bütün Parti çalışmasının radikal bir şekilde deO ğiştirilmesi doğrultusunda belirleyici tedbirler alO masını karar altına alır.
O
O Bunun pratikte uygulanması, bu sorunda tespit
O edilen yönergeleri denetlemek ve eleştirmek, DeO netleme Komisyonunun bir ana görevi olacaktır.
O
O Bu yönergelerin temelinde aynı görev çerçevesinO de Parti üyelerinin pratikleri yönlendirilmeli, deO netlenmeli ve eleştirilmelidir. Parti üyelerinin bu
O sorunda devam eden ağır hatalarına karşı kararlı
O bir ideolojik-siyasi mücadele yürütülmek zorunO dadır.
O
O "Gizlilik kuralları yoldaşların et ve kanına işleO melidir."

O TKP/ML(B)'nin gerek I. gerekse II. Konferans-
O larında (II. Konferanstaki örgütlenme üzerine
O karar, bu sorunda 12 Eylül'ün tecrübelerinden
O öğrenilmesini özellikle vurgulamıştır) genel ola-
O rak illegal çalışma ve gizliliğin önemini vurgula-
O mış olmasına rağmen, bu konferanslardan sonra;
O bu tezleri bizim çalışmamıza uygulayan, hataları
O eleştiren, sağlam yönergeler temelinde Parti ça-
O lışmasını değiştiren pratik ve siyasi adımlar atıl-
O mamıştır.
O
O Yurtdışında örgütsel-pratik çalışmada ana eğilim,
O illegal çalışmayı korumak için legal imkanlardan
O yararlanmak değildir.
O
O Tersine, legal imkanların kullanılması ile illegal
O çalışma buna uydurulmaktadır.
O
O Yurtdışında legalist geçmişten niteliksel bir ko-
O puş olmamıştır.
O
O Konferansımız yeni örgütlenme sonrası, bütün
O hücrelere ilk toplantılarından birinde bu konuyu
O özel bir gündem maddesi olarak ele alıp, eğitim
O ve somut tedbirler sorununu (çalışma alanı ile
O ilgili olarak) ele alma görevini verir."

Bu özel karar, bu alanda sorunların öneminin görülmeye başlandığının, bu alanda da "radikal bir değişikliğin" bolşevik bir parti yaratma açısından zorunlu olduğunun kavranmaya başladığının bir ifadesi, ama önce yalnızca teoride bir ifadesidir.(*)

(*) Bu kararda şu iki nokta üzerinde burada kısaca durmak istiyoruz:

* Kararda sözü edilen "Denetim Komisyonu", Merkez Komitesi tarafından oluşturulacak bir Denetim Komisyonu olarak düşünülmektedir.

(Dipnotun devamı bir sonraki sayfada)

Bu kararın gerçek anlamda uygulamaya geçirilmesi ne yazık ki çoğunluk/azınlık ayrışması içinde gecikmiş, pratikte konuya yine gereken önem verilmemiş, verilememiştir. Yurtdışı için hazırlanan direktifler tartışılıp karar haline getirilmemiş; Türkiye açısından öngörülen tartışma, deneyleri değerlendirme ve Türkiye'ye uygun genel somut direktiflerin yeniden tespiti görevi de ertelenmiştir. Bu dönem geçmişe oranla atılan olumlu adım, Komintern belgelerinin yayınlanması ve bunlar üzerine derinlemesine olmasa da bir eğitimin yapılmış olmasıdır. Ama pratikte hatalar sürmektedir; kesin direktifler yoktur, hatalara karşı uzlaşmacı, yaptırımcı olmayan tavırlar sürmektedir.

Gelinen yerde artık bu alandaki hataları aşma yönünde belirleyici pratik adımlar atılmak zorundadır.

Bu noktada atılacak ilk adım; illegal çalışmanın temel kurallarını, bir kez daha Partinin en yüksek organı tarafından ortaya koymak; ve bu kuralların uygulanmasının peşini inatla izlemektir. Ve en üstten en alt kademelere kadar bu alandaki hataların bize çok ağır zararlar veren hatalar olduğunu, bunları aşmadan bolşevik bir örgüt yaratmanın hayal olduğunu kavramaktır. O halde bu hatalara karşı uzlaşmacı davranılamaz. Çok iyi yoldaşlar bile olsa, bu alanda düzelmeyenler, hatalarını sürdürenlerle Parti

---

(Önceki sayfadaki dipnotun devamıdır)

* Kararda "legalist geçmiş" değerlendirilmesi — içi "legal imkanların kullanılması ile, illegal çalışmanın buna uydurulması" şeklinde doldurularak— yurtdışı ile sınırlandırılmaktadır.

Bu bağıntıda, yaklaşımda yurtdışı ile Türkiye arasında nitel fark yoktur. Türkiye'de illegaliteye yer yer uygulamada yurtdışına oranla daha fazla verilen önem, pratiğin zorlaması sonucudur.

örgütsel ilişkiyi kesmeye kadar varabilecek idari tedbirler almaya hazır olmalıdır.

Salt eğitim ve ideolojik mücadele ile (bu esas olmasına rağmen) bu hataların aşılacağını sanmak hayaldir.

Bu bağıntıda, III. Konferans ertesinde yapılmış olan şu tespitleri yinelemek istiyoruz:

"Merkez Komitemiz bu kararın hayata geçirilmesi için II. Toplantısında şunları kararlaştırdı:

a) Geçmişte bu konuda yaptığımız hataları aşmada belirleyici olan, bu hataların ideolojik mücadele içinde kavranması ve mücadele ile aşılmasıdır. Bunun için mutlak önşart, bu konuda Marksist-Leninist klasiklerimizin ve enternasyonal komünist hareketin detaylı, kapsamlı ve çok öğretici derslerinin tam ve kapsamlı bir incelemesidir.

Bu yüzden Merkez Komitemiz, bize merkezi görünen bazı yazıların şimdiye kadarki çizgimizdeki hataları görebilmek, kavrayabilmek için ve bu konuda bilinçli bir çizgi tespit edebilmek için tartışma temeli olarak yayınlanmasını kararlaştırmıştır.

b) Buna ek olarak aşağıda III. Konferansımızın aldığı karara uygun olarak tespit ettiğimiz illegal çalışma ile ilgili yönergeleri yayınlıyoruz. Bu yönergeler bizim şimdiye kadar yaptığımız hatalarla da bir hesaplaşma başlangıcının ilk adımı olarak kavranmak zorunda, ve bu noktadaki sorunu hafife alan ve faydacı yaklaşımlardan uzaklaşmak için bir adım olarak kavranmak zorundadır.

c) Yoldaşlar,

İllegal çalışmanın kuralları konusu, aslında "TE-

ORİ"de üzerinde çok kolay anlaşma sağlanan, klasiklerin ve dünya komünist hareketinin deneyelerinin yoruma açık olmayan bir berraklıkta olduğu bir konudur. Ama tam da bu konuda teorik çizginin PRATİĞE geçirilmesi sözkonusu oldu mu, görülen odur ki, bu noktada pratiğe uygulamada talep edilen bolşevik disiplin çokça yanlış anlaşılmakta, ve evet UYGULAMA oportünist olmaktadır.

Aşağıda ortaya koyduğumuz "İllegal çalışmanın temel kuralları"nı okuyan her yoldaşın kolaylıkla bu kuralların doğru olduğunu söyleyeceğini düşünüyoruz. Ama yoldaşlar, gündelik pratiğimizi namusluca gözümüzün önünden bir geçirelim. O zaman bu kuralların çok az bir bölümüne belki uyduğumuzu tespit etmekten başka birşey yapabilecek durumda mıyız?

Biz şunu biliyoruz ki, bütün yönetici-yönlendirici yoldaşlar, bizim çizgimizin geliştirilmesinden sorumlu yoldaşlar, geçmişte bu noktada çok önemli ideolojik zaaflar göstermiştir. Biz bunca çok ve derin olan, ve bizzat en ileri yoldaşların da sahip olduğu, yapılmasından hem teoride ve hem de pratikte sorumlu olduğu hataların bugünden yarına "ortadan kaldırılamayacağını" ve kararnamelerle hataların "yasaklanamayacağını" iyi biliyoruz. Böyle bir anlayış, ideolojik mücadelede eleştiri ve özeleştiri konusunda bütünüyle bürokratik bir anlayış olurdu.

Ama bu anlayışı reddettiğimiz gibi, bu hataların "yavaş yavaş", "süreç içinde", deyim yerindeyse "barışçıl evrim" içinde aşılacağı şeklinde bir anlayışı da reddediyoruz. Marksizm-Leninizm ile oportünizm arasında bütün ideolojik mücadele alanlarında olduğu gibi, bu noktada da hatalarımızın aşılması ancak kararlı bir ideolojik mücadele ile ve içinde mümkün olacaktır. Ve biz bu bağın-

tıda bütün yoldaşlarımızı bu noktadaki legalist hatalarımız ile köklü bir hesaplaşma ve kopuşa çağırıyoruz. Bulundukları, çalıştıkları alanda varolan hataları pratik içinde eleştiri-özeleştiri ile aşmaya ve illegal çalışma kurallarının açık olduğu yerde, artık bu kuralların TUTARLI UYGULANMASINA çağırıyoruz.

Hiçbir alanda, çok köklü olan rahatına düşkünlük, boş gevezelik, faydacılık gibi burjuva özelliklere karşı mücadele, illegal çalışma alanında olduğu kadar hayati önemde gerekli değildir. Birçok komünist partisinin acı ve kanlı deneyleri, tam da bu alanda yapılan çok önemli hataların olağanüstü önemde yoldaşların sınıf düşmanının eline geçmesinde ve proletarya hareketinin zayıflatılmasında belirleyici rol oynadığını göstermektedir. Son olarak bizim kendi Partimizin tarihi, özellikle son dönemde ülkede örgütlenme çalışmasında verdiğimiz çok önemli kayıplar, bu alanda yapılan hataların bütün örgüt açısından hangi koşullara yolaçtığının çok açık bir örneğidir.

Yoldaşlar, önümüzde herşeye muktedir bir düşman yoktur. Eğer proletarya kendi partisi aracılığıyla güçlerini yoğunlaştırır, örgütlendirir, kitleleri kazanırsa, belirleyici çatışmalarda zafer bizim olacaktır. Ama strateji açısından düşman güçsüz olsa bile, taktik olarak güçlülüğü teslim edilmek, ve küçümsenmemek zorundadır." (*)

(*) Bu yazıda sözü geçen kurallar, öncelikle yurtdışı için ortaya konmuş kurallar idi.

*

Konferansımız, yukarıdaki anlayışlar temelinde ŞU K U R A L L A R I, illegal çalışmada tüm parti üyelerinin mutlaka uyması gerekli olan, temel kurallar olarak tespit eder.

İLLEGAL PARTİ ÇALIŞMASININ TEMEL KURALLARI

"En az da olsa, kim ki illegalite zamanlarında Bolşeviklerin disiplinini ihlal ederse, o ister istemez düşmanımıza, burjuvaziye yardım edecektir."
(Lenin, "Ne Yapmalı?")

1. Parti çalışmasında GERÇEK KİMLİĞİNİ bilmesi gerekenler (1) dışında, hiç kimseye açıklama.
   Gerçek kimliğini açığa çıkarabilecek bilgi vermekten titizlikle kaçın.
   Kendine sahte bir gerçek kişilik yaret. Onun kimliğine bürün.

2. Parti işi için KALDIĞIN EVDE buluşma!
   Eğer zorunlu ise, başka imkan vb. yaratılamıyorsa:
   a) evinde buluştuğun, çalışma yaptığın kişilerin sayısını sınırlı tut;
   b) gerçek kimliğini bilmeyenlerle buluşma durumu varsa, gerçek kimliğini ortaya koyabilecek her türlü bilgi ve belgeyi kaldır;

c) böyle bir buluşmayı veya buluşmaları, mümkün olduğunca gelenlerin kaldığın yerin adresini öğrenemeyecekleri biçimde gerçekleştirmeye çalış;
d) evini bilen birinin tutuklanması halinde, evini boşaltmaya hazır ol ve DERHAL boşalt.

3. Kaldığın evi temiz tut.
Evinde senin örgütlü olduğunu belirtecek herhangi bir yazı, belge vb. bulundurmamaya çalış.
Bu eğer çalışma açısından zorunlu ise, o zaman mutlaka en azından ilk kaba aramada bulunamayacak biçimde gizle.(2)

4. ÖRGÜTSEL FAALİYETİN ÜZERİNE bilgi verip tartışacağın tek yer örgüt kademen, ve rapor vermek zorunda olduğun sorumlu kademedir. Örgütsel faaliyetin üzerine bilgi parti gizidir. Bunun hangi nedenlerle olursa olsun, bilmesi gerekmeyenlere taşınması parti suçudur.

5. Herhangi bir örgütsel sorun ile ilgili olarak örgütsel kademen dışında ve resmi parti kanalları dışında edindiğin hiçbir bilgi sağlam değildir. Bu bilgileri —örgüt kademende de— yaygınlaştırma, üzerine tartışmayı ilke olarak reddet. Bilgi aktaranları, ve yönetici kademeleri uyar.

6. Herhangi bir parti görevi ile ilgili olarak bilmen gerekenden fazlasını öğrenmeye çalışma, merakını yen.
Özel olarak sana merkezin doğrudan verdiği —örgüt kademen üzerinden değil — bir görev sözkonusu ise, bu görev hakkında örgüt kademene, örgüt kademendeki

yoldaşlara da bilgi vermekten kaçın. Bilgiyi gerektiği ölçüde, sana görevi veren ler verecektir.

7. Kimseye bilmesi gerekenden fazlasını söyleme. İçini dökme eğilimini yen, susmasını bil.
Özellikle kimler, nerede, ne zaman, hangi iş gibi somut bilgiler —başka örgütlü yoldaşların yaptığı işler hakkında— kesinlikle gereksiz bilgilerdir. Ne kendin hakkında ve beraber çalıştıkların hakkında bu bilgileri ver, ne de başkalarından öğrenmeye çalış.

8. Özel görev nedeni ile, parti dışında ajitasyon ve propaganda yürütmeyeceği belirlenen yoldaşlar dışındaki tüm yoldaşların bir görevi, parti görüşlerini dışa taşımak; görüşlerimizin ajitasyon-propagandası temelinde yeni insanları partiye kazanmaktır.
Parti ajitasyonu ve propagandası ve hatta parti için para toplama vb., partide örgütlü olduğunu belirtmeden de yapılabilir. Bu çalışma ortama göre yapılmalıdır. Aynı örgüt kademesi içinde çalıştığın yoldaşların ve merkezi örgütsel sorumlu dışında hiç kimse, senin üye olduğunu, ve nerede örgütlü olduğunu bilmemelidir.

9. Partili olduğunu bildiğin veya tahmin ettiğin kişilerle, bir parti görevi ile ilgili olarak yanyana geldiğinde, ÖRGÜTSEL sorunlar üzerine tartışma.
Siyasi sorunlar üzerine tartışma ile; örgütsel sorunlar üzerine tartışmayı birbirinden ayır.

10. Evinde ve üzerinde yazılı olarak AÇIK ADRES, buluşma yeri vb. bulundurma. Bu gibi bilgileri ilke olarak ezberle.
Ama bazı bilgileri geçici olarak yazılı olarak bulundurmak zorunda kalırsan, o zaman mutlaka yalnızca kendi anlayacağın biçimde şifrele (veya gizli mürekkep ile yaz) ve yutabilecek küçüklükte kağıtlara yaz.
Üzerinde açık adres, randevu vb. yakalanması, SONUÇ OLARAK polise doğrudan bilgi vermekle aynı şeydir.

11. Yazışma, buluşma vb. için adres, zaman, işaret vb. tespit ederken dikkatli ol. İyice anla. Adres, yer, zamanda vb. en küçük bir yanlışlık, yanlış anlama ihtimali vb. kalmasın.

12. Haberleşmede:
a) Sağlam adresler kullan.
Sağlam adres, polis tarafından kontrol ihtimali hemen hemen görülmeyen adrestir. Güvenilir bir ilerici kişinin, bir tanıdığın, bir akrabanın vb. adresi olabilir.
Aynı adresin uzun süre kullanılması, çok kişiye verilmesi, sağlam adresi sağlam olmaktan çıkartır.
Hangi adresi kime ne zaman verdiğin her zaman bilgin dahilinde olsun. İptal etme halinde, adresi verdiğin herkese bunu bildirmeyi unutma.
Verdiğin adres ile sürekli temasın olsun.
Adrese polis baskını vb. halinde, adres sahiplerinin seni uyarabilecekleri bir işaret tespit et. Adres sahipleri ile bu konuda anlaş.

b) Siyasi tartışma yürüttüğün, siyasi görüşler aktardığın vb. mektuplarda örgütsel hiçbir bilgi yer almasın.
c) Örgütsel konudaki mektuplar, mutlaka mektubu alan ile daha önceden tespit edilmiş biçimde, ancak onun kesinlikle anlayacağı biçimde yazılmalıdır.
d) Hiçbir mektupta adres, buluşma, işaret vb. AÇIK yazılamaz. Gizli, şifreli, veya önceden anlaşılmış biçimde, yalnızca alanın kesin şekilde anlayacağı biçimde yazılır.
e) Mektupların üzerine mutlaka bir gönderen adresi yazılmalıdır.
f) Mektuplar, normal mektup boyutunu aşmamalıdır.
g) Mektuplar, ilk anda okunduğunda, örgüt içinde birinden diğerine direktif veren, soru soran vb. belge olduğu anlaşılmayacak biçimde yazılmalıdır.
h) Mektupların zarfları iyice zamklanarak, sıkıca kapatılmalı; hiçbir köşesinde zamksız, yapıştırılmamış açıklık bırakılmamalıdır.
i) Telefon, kesinlikle ancak partinin bilgisi ve izni dahilinde; önceden tespit edilmiş durumlarda, ve önceden tespit edilmiş çerçeve içinde kullanılabilir.
Hiçbir halde, KALINAN BİR EVİN telefonu üzerinden siyasi konular görüşülemez.
Telefon görüşmesi, ancak önceden tespit edilmiş şifre ile konuşmak kaydı ile mümkündür.

13. Mümkün olduğunca elyazısı ile yazma. Polisçe tanınan bir elyazısının olduğu bir belgeyi başkalarına verme.

Basılmış hiçbir belgenin orijinalini bulundurma, yoket.

14. Buluşmalarda:
   a) Evde buluşmayın.
      Eğer zorunlu olursa, buluşmaya gelenlerin evin sağlam olup olmadığını anlayabilecekleri bir işaret tespit edin.
   b) Randevu yeri olarak mutlaka iyi bildiğiniz bir yeri verin.
      Mümkün olduğunca çok insanın bulunduğu; tesadüfen karşılaşma imkanının inanılır olduğu yerleri randevu yeri olarak tespit edin.
      Bu noktada da bilinen ve kontrol altında olan klasik yerleri (gar, otobüs durakları gibi) vermekten kaçının.
      Zorunlu kalmadıkça buraları randevu yeri olarak kullanmayın.
   c) Randevuyu birbirini tanıyanlar arasında yapıyorsanız, o zaman hareketli —iki ayrı noktadan aynı saatte hareket, ortalarda karşılaşma biçiminde— randevu verin.
   d) Takip edilme durumunuz varsa, ya da bunu tahmin ediyorsanız, K E S İ N L İ K L E randevuya gitmeyin.
      Bu halde başka kanallarla örgüte ulaşın.(3)
   e) Verilen randevu yerini tanımıyorsanız, imkan ölçüsünde randevu öncesinde yeri gidip görün; yan sokakları vb. tanımaya çalışın.
   f) Randevu yerine M U T L A K A verilen zamanda gidin.
      Randevu yerinde verilen zamandan başlayarak, beş dakikadan fazla beklemeyin.
      Randevu evde ise, verilen saatten en geç yarım saat sonra evi terkedin.

g) Her randevunun mutlaka en az bir yedeğini tespit edin.
h) Bir randevu yerini, birden fazla kişiye vermeyin. Randevu yer ve zamanlarınızı kafanıza yazın. Randevu yaptığınız kişi ile birkaç kez tekrarlayarak, yanlış anlama ihtimalini ortadan kaldırın.
i) Buluştuğunuz kişi ile, nerede, nasıl tanıştığınızı, ne için buluştuğunuzu birlikte tespit edin.
j) Eğer randevu yeri ve ortam müsaitse, buluşmanın hemen ertesinde birlikte hareket etmeyin. Ayrılıp, bir başka yerde yeniden buluşun.
k) Randevulaştığın kişi ile uzun süredir temas yoksa, randevuya giderken üzerinizde örgütlü olduğunuzu açığa çıkaracak herhangi bir yazı, belge taşımayın.
l) Randevuya doğrudan ve tek araçla gitmeyin.
Randevu yerinin epey öncesinden araçtan inerek, mümkün olduğunca tenha yollardan, çevrenizi kontrol ederek randevu yerine gidin.
m) Randevu yerlerini sürekli değiştirin.
n) Üzerinizde parti belgesi taşıyorsanız, polisle sizi doğrudan karşı karşıya getirecek her türlü tavırdan sakının.

15. Uzun süreli buluşmalarda: (Hücre toplantısı/Eğitim çalışması/vb.)
Yanyana gelenlerin tümü, birbirini nerden, nasıl tanıyor; neden birarada vs. önceden tespit edilmelidir.
Bu gibi toplantılar mümkün olduğunca "aile" yanlarında, ve aile ziyareti, akraba ziyareti vb. şekilde örtülecek bi-

çimde örgütlenmeye çalışılmalıdır.
Her uzun süreli toplantıda, bir baskın anında, en önemli belgelerin yokedilmesi için imkanlar mutlaka önceden hazırlanmalı, ve işbölümü yapılmalıdır.

16. Doğrudan örgütlü olduğun yoldaşlarla, eğer akrabalık bağın, açıklayabileceğin dostluk bağı, aynı yerde çalışma vb. yok ise, bunlarla örgütsel çalışma dışında hiçbir bağın yoktur, olmamalıdır.
Birlikte örgütlü olmadığın, ama örgütlü olduğunu bildiğin veya tahmin ettiğin yoldaşlarla da, parti görevi dışında hiç bir bağın yoktur, olmamalıdır.
Kişisel dostluk, akrabalık, arkadaşlık bağları ve ilişkileri ile, parti işi ve ilişkilerini kesinlikle birbirine karıştırmayın. Birlikte aynı kademede örgütlü olmadığınız kimse, o size kişi olarak ne kadar yakın olursa olsun, sizin için örgütsel anlamda örgüt dışında bir insandır.

17. İçimize ajan-provokatörlerin sızmasına karşı uyanık olun. Çok bilmek isteyenlerden, kişiler hakkında, örgüt hakkında somut bilgi edinmek isteyenlerden; kısa sürede öne çıkacak davranışlarda bulunanlardan; eylemlerde sürekli "sol" maceracı öneriler getirenlerden kuşkulan.
Kuşkulandığın kişilerin hareketlerini izle.
Kuşkularının vehim olmadığı kanaatine varırsan, örgütü uyar, araştırma talep et.

18. Ajanlara karşı mücadelede esas araç, onları açığa çıkarmak, kitleler önünde teş

hir ve tecrit etmek, ve ajanlık yapamayacak duruma getirmektir.

*

DİPNOTLAR:

(1) Buradaki "bilmesi gerekenler", Partinin örgütlenme işleri sorumlu(ları)dır. Aynı hücre içinde birlikte çalıştıklarının tümü "bilmesi gerekenler" değildir.

(2) Bu bağıntıda açıktır ki belgeler ne kadar çoğalırsa; gizleme zorluğu o kadar artar. Bunun bilincinde olarak, gereksiz her belgeyi yok etme, ve sağlam bir yerde merkezi arşivleme işinin çözülmesi yerine getirilmelidir.

(3) (...)